

بررسی خاصیت غیر خطی SPM در تقویت کننده نوری نیمه هادی (SOA) با

نرم افزار متلب

آرام قادری

دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کردستان
آرام قادری

چکیده :

در این موضوع گرداوری شده که اثرات غیر خطی را در تقویت کننده نوری نیمه هادی (SOA) نام برد ایم، به شرح تفصیلی مدولاسیون خودفاز (SPM) و نحوه به وجود آمدن و معادلات حاکم بر آن پرداخته ایم، که در نهایت به سالیتون های نوری که عبارت اند از ججههای منزوی خود تقویت کننده رسیده ایم که معادلات را در با نرم افزار متلب شبیه سازی و بررسی نموده ایم و نمودارهای موجود در صفحات با استفاده از متلب $R2014a$ بدست آمده اند.

کلید واژه:، اثرات غیرخطی، تقویت کننده نوری نیمه هادی، سالیتون نوری، SPM ، SOA

مقدمه:

امروزه به توجه به فراوان شدن کاربرد فرستنده های نوری در علم مخابرات و الکترونیک، اغلب مهندسان و محققان الکترونیک را بر گسترش این تجهیزات واداشته است. ما هم در این سمینار که قدم اول در جهت حرکت به سوی تکنولوژی های جدید هستیم ابتدا از شبیه سازی مقالات قدیمی و بررسی آثار موجود در تقویت کننده نوری نیمه هادی پرداخته ایم که درنهایت امر به نتایج قابل انتظار و موجود رسیدیم و همچنین در راه حرکت به سمت افق های چشمگیرتری خواهیم بود.

اپتیک غیرخطی^۱ (NLO)

اپتیک غیرخطی (NLO) شاخه ای از اپتیک است که رفتار نور در ماده غیرخطی را توصیف می کند، که در این ماده قطبش دی الکترونیک P به طور غیرخطی به میدان الکترونیک E پاسخ می دهد. معمولاً این غیرخطی فقط در شدت های نور بسیار بالا (مقادیر میدان الکترونیکی قابل مقایسه با میدان های الکترونیکی درون اتمی، نوعاً 10^8 ولت بر متر) مانند شدت لیزر های پالسی مشاهده شده است. انتظار می رود که خلاً فراتر از حد شوینگر غیرخطی شود. در اپتیک غیرخطی، اصل برهمنهی دیگر اعتبار ندارد. [۱]

فرایند های غیرخطی

- اثر کر نوری، شدت وابسته به ضربی شکست (اثر X^3)

- خود کانونی، نتیجه اثر کر نوری (و امکان غیرخطی مرتبه بالاتر) ناشی از تغییرات فضایی شدت که ایجاد کننده تغییرات فضایی در ضربی شکست است

- خود مدولاسیون فازی (SPM)، نتیجه اثر کر نوری (و امکان غیرخطی مرتبه بالاتر) ناشی از تغییرات زمانی در شدت که ایجاد کننده تغییرات زمانی در ضربی شکست است.

- سالیتون های نوری، حالت پایدار برای هر پالس نوری (سالیتون زمانی) یا مد فضایی (سالیتون فضایی) که در زمان انتشار به علت تعادل بین پراش و اثر کر تغییر نمی کند

- مدولاسیون عرضی فاز (XPM)

- ترکیب چهار موج (FWM)، همچنین می تواند از سایر غیرخطی ها ناشی شود

- ناپایداری مدولاسیون

فرایند های مرتبط

در این فرایندها، ماده دارای پاسخ خطی به نور است، اما خواص ماده متأثر از علل دیگر است:

- اثر پاکلز، ضربی شکست توسط یک میدان الکترونیکی ایستا تحت تأثیر قرار می گیرد؛ مورد استفاده در مدولاتورهای الکترو- اپتیک؛
- اکوستو- اپتیک، ضربی شکست توسط امواج صوتی (فراصوت) تحت تأثیر قرار می گیرد؛ مورد استفاده در مدولاتورهای اکوستو- اپتیک؛
- پراکندگی رامان، برهم کش فوتون ها با فونون های نوری؛ [۱]

اثر کر

اثر کر، همچنین اثر الکترو اپتیکی درجه دوم اثر (QEO) نامیده می شود، که تغییر ضربی شکست ماده در پاسخ به یک میدان الکترونیکی اعمال شده می باشد. اثر کر متمایز از اثر پاکلز می باشد که آن متناسب با مجذور میدان الکترونیکی می باشد (به جای تغییر خطی با میدان). همه مواد اثر کر را از خود نشان می دهند. اثر کر در سال ۱۸۷۵ توسط جان کر فیزیکدان اسکاتلندي، کشف شد. دو مورد ویژه از اثر کر معمولاً در نظر گرفته می شود، که عبارتند از اثر کر الکترو اپتیکی یا اثر کر DC، و اثر کر اپتیکی یا اثر کر AC. [۲]

اثر کر اپتیکی

اثر کر اپتیکی یا اثر کر AC، اثری است که در آن میدان الکترونیکی به علت وجود خود نور است. این باعث یک تغییر در ضربی شکست که متناسب با تابندگی مکانی نور است. این تغییر در ضربی شکست مسئول اثرات اپتیکی غیر خطی خود کانونی، مدولاسیون خود فازی و ناپایداری مدولاسیونی و نیز اساسی برای مدل آکینگ لزه های کر می باشد. این اثر تنها با پرتوهای خیلی شدید، مانند پرتوهای لیزری، قابل توجه خواهد بود. [۲]

در اثر کر اپتیکی یا AC، یک پرتو شدید نور در محیط می تواند میدان الکترونیکی مدوله کننده را فراهم می کند، بدون نیاز به اینکه یک میدان خارجی به کار رود. در این مورد میدان الکترونیکی به صورت زیر است:

که E_{∞} دامنه موج می باشد.

$$E = E_w \cos(\omega t) \quad \text{معادله .۱}$$

ترکیب این با معادله قطبش و برداشتن تنها عبارت های خطی و عبارت های شامل:

$$\chi^{(3)} |E_w|^2 \quad \text{معادله .۲}$$

$$P \cong \varepsilon_0 \left(\chi^{(1)} + \frac{3}{4} \chi^{(3)} |E_w|^2 \right) E_w \cos(\omega t) \quad \text{معادله .۳}$$

$$\chi = \chi LIN + \chi NL = \chi^{(1)} + \frac{3}{4} \chi^{(3)} \quad \text{معادله .۴}$$

$$n = (1 + \chi)^{1/2} = (1 + \chi LIN + \chi NL)^{1/2} \cong n_0 \left(1 + \frac{1}{2n_0^2} \chi NL \right) \quad \text{معادله .۵}$$

مثل قبل این یک پذیرفتاری خطی با عبارت غیر خطی اضافی می باشد:

از آنجاییکه:

¹ Nonlinear optic

² Four Wave Mixing

³ quadratic electro-optic effect

که $n_0 = (1 + X_{LIN})^{1/2}$ ضریب شکست خطی است. با استفاده از یک بسط تیلور $n^2 \ll n_0^2$ ،
این یک شدت وابسته به ضریب شکست را می‌دهد:

$$n = n_0 + \frac{3\chi^{(3)}}{8n_0} |E_w|^2 = n_0 + n_2 I \quad \text{معادله ۶}$$

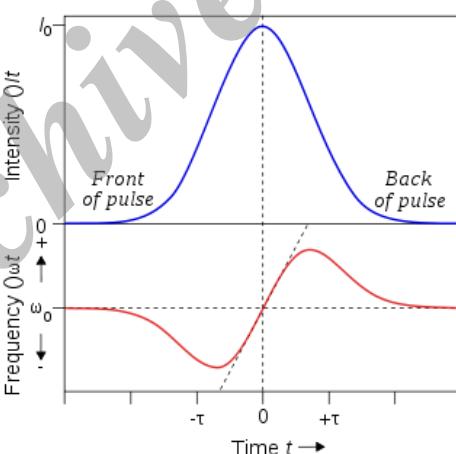
که ۲ ضریب شکست غیرخطی مرتبه دوم است و I شدت موج می‌باشد. مقادیر n_0 نسبتاً کوچک برای بیشتر موارد می‌باشد، برای شیشه‌ها نوعاً از مرتبه منفی ۲۰ است. بنابراین شدت‌های پرتو (مانند آنچه که لیزرها تولید می‌شود) برای تولید تغییرات قابل توجه در ضریب شکست از طریق اثر کر AC ضروری هستند. اثر کر اپتیکی خودش را به صورت مدولاسیون خودفازی، فاز خودالقابی و انتقال فرکانس یک پالس نوری زمانیکه آن از میان یک محیط حرکت می‌کند نشان می‌دهد. این فرایند، در امتداد پراکنده‌گی می‌تواند سالیتون‌های اپتیکی را تولید کند. از نظر فضایی، یک پرتو شدید نور در یک محیط، یک تغییر در ضریب شکست محیط را تولید خواهد کرد که الگوی شدت عرضی پرتو را تقلید خواهد کرد. برای نمونه، یک پرتو گوسی در نتیجه یک پروفایل ضریب شکست گوسین، شبیه به لنزهای با ضریب شکست متغیر می‌باشد. این باعث می‌شود تا پرتو خودش را متتمرکز کند که این پدیده، خود کانونی نامیده می‌شود. [۲]

مدولاسیون خود فازی (SPM)

مدولاسیون خود فازی (SPM) اثر غیر خطی اپتیکی از برهمکنش نور با ماده است. پالس فوق کوتاه نور، با انتشار در محیط، بواسطه اثر اپتیکی کر، موجب تغییر ضریب شکست محیط می‌گردد. این تغییرات ضریب شکست، با ایجاد شیفت فازی در پالس منجر به تغییرات طیف فرکانسی می‌گردد. این پدیده در اثر برهمکنش پالس تند تغییر و وابسته به زمان با ضریب شکست وابسته به شدت ماده ای اپتیکی غیر خطی روی می‌دهد. با این روش پهنانی باند فرکانسی اضافی به پالس در حال انتشار درون محیط غیر خطی اضافه شده و با افزایش پهنانی فرکانسی، طبق اصل عدم قطعیت پهنانی زمانی پالس کم می‌شود. اگر شدت عبوری از محیط I باشد، در این صورت ضریب شکست وابسته به شدت محیط غیر خطی خواهد بود:

$$n = n_0 + n_2 I \quad \text{معادله ۷}$$

که در آن n_0 ضریب شکست عادی محیط بوده که با فرکانس تغییر می‌کند و n_2 هم ضریب شکست وابسته به شدت است. توجه کنید که n_2 کمیتی بی بعد مانند ضریب شکست عادی نیست، بلکه آن با شدت پالس ضرب شده تا یک کمیت بی بعد به وجود آورد. وقتی پالس از یک چنین محیطی عبور می‌کند، شدت در قسمت جلویی پالس که رو به افزایش است، در صورتی که n_2 مثبت باشد، ضریب شکست را به افزایشی خواهد دید و بدین ترتیب سرعت آن رو به کاهش خواهد رفت و تعداد مولفه‌های فرکانسی کمتری در یک زمان معین می‌تواند فاصله‌ی معینی را طی کنند و به این ترتیب قسمت جلویی پالس دچار یک شیفت فرکانسی به فرکانس‌های پایین‌تر شده و اصطلاحاً جلویی پالس قرمز می‌شود. مطابق با تحلیل فوق قسمت پشتی پالس که شدت آن رو به کاهش است، ضریب شکست را به افتی را خواهد دید و بدین ترتیب سرعت آن رو به فرونی می‌گذارد و تعداد مولفه‌های فرکانسی بیشتری در یک زمان معین فاصله‌ی معینی را طی می‌کنند و به این صورت قسمت پشتی پالس دچار یک شیفت فرکانسی به فرکانس‌های بیشتر شده و به اصطلاح آبی می‌شود. (به این پدیده چریپ فرکانسی) می‌گویند. [۳]

شکل ۱ - تصویر چریپ فرکانسی [۳]

مدولاسیون خودفازی اثری مهم در سیستم‌های اپتیکی که در آن از پالس‌های نوری کوتاه و شدید استفاده می‌شود، دارد مانند لیزرها و سیستم‌های ارتباطاتی فیبرنوری. برای پالس‌های فوق کوتاه گوسی شکل با فاز ثابت، شدت در زمان t با $I(t) = I_0 \exp(-\frac{t^2}{\tau^2})$ داده می‌شود:

$$I(t) = I_0 \exp\left(-\frac{t^2}{\tau^2}\right) \quad \text{معادله ۸}$$

که در آن I_0 شدت قله و τ نصف دوره تناوب است. با انتشار پالس در محیط، اثر اپتیکی کر، ضریب شکست متغیر باشد تولید می‌کند:

$$n(I) = n_0 + n_2 I \quad \text{معادله ۹}$$

که n_0 ضریب شکست خطی و n_2 ضریب شکست مرتبه دوم غیرخطی محیط می‌باشد. هنگامی که پالس منتشر می‌شود، شدت در هر نقطه از محیط افزایش می‌یابد و سپس با پیشروع پالس افت می‌کند، که منجر به تغییر ضریب شکست متغیر با زمان می‌گردد:

¹ Self Phase Modulation
² frequency chirping

$$\frac{dn(t)}{dt} = n_2 \frac{dI}{dt} = n_2 \cdot I_0 \cdot \frac{-2t}{\tau^2} \cdot \exp\left(-\frac{t^2}{\tau^2}\right) \quad \text{معادله ۱۰}$$

$$\phi(t) = \omega_0 t - kx = \omega_0 t - \frac{2\pi}{\lambda_0} \quad \text{معادله ۱۱}$$

که و فرکانس حامل و طول موج (X) پالس و فاصله ایست که پالس در آن منتشر می شود. شیفت فازی منجر به شیفت فرکانسی پالس می گردد. فرکانس لحظه ای ($\omega(t)$) توسط رابطه زیر بیان می گردد:

$$\omega(t) = \frac{d\phi(t)}{dt} = \omega_0 - \frac{2\pi}{\lambda_0} \frac{dn(t)}{dt} \quad \text{معادله ۱۲}$$

$$\omega(t) = \frac{d\phi(t)}{dt} = \omega_0 + \frac{4\pi L n_2 I_0}{\lambda_0 \tau^2} \cdot t \cdot \exp\left(-\frac{t^2}{\tau^2}\right) \quad \text{معادله ۱۳}$$

نمودار (۱۳) جابجایی هر قسمت از پالس را نشان می دهد. لبه جلویی به سمت فرکانس های پایین تر (قرمزتر) و لبه عقبی به سمت فرکانس های بالاتر (آبی تر) جابجا می شود، اما قله پالس تغییر مکان نمی دهد. برای محدوده فرکانس مرکزی ($t = \pm \tau$)، یک تقریب جابجایی فرکانسی خطی توسط رابطه زیر داده می شود:

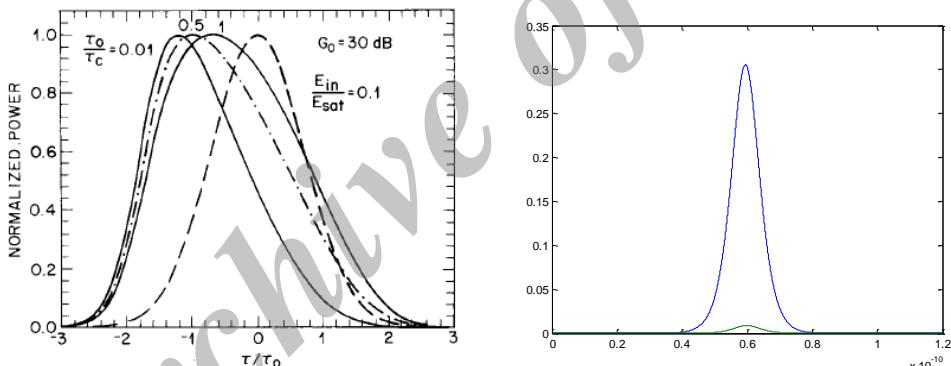
$$\omega(t) = \omega_0 + \alpha \cdot t \quad \text{معادله ۱۴}$$

که در آن:

$$\alpha = \left. \frac{d\omega}{dt} \right|_0 = \frac{4\pi L n_2 I_0}{\lambda_0 \tau^2} \quad \text{معادله ۱۵}$$

واضح است که فرکانس اضافی که در SPM تولید می شود، طیف فرکانسی پالس را بطور متقارن پهن می کند. در حوزه زمان، پوش پالس تغییر نمی کند، اگرچه در هر محیط حقیقی، اثرات پالس بطور همزمان روی پالس عمل می کند. در محدوده پاشندگی نرمال، نواحی فرکانس پایین نسبت به نواحی فرکانس بالا سرعت بیشتری دارد در نتیجه بخش جلویی پالس سریعتر از عقب آن حرکت می کند، و این همان پهن شدگی پالس در زمان است. در محدوده پاشندگی غیرنرمال، عکس حالت قبل رخ می دهد، یعنی پالس با انتشارش در زمان، کوچکتر می شود. از این اثر برای پالس های فشرده فوق کوتاه پهله گرفته می شود. [۴, ۳]

آنالیزهای مشابهی برای اشکال مختلف پالسی انجام می گیرد بطور مثال نمودار پالسی sech که توسط لیزر های پالسی فوق کوتاه تولید می شود. اگر پالس به قدر کافی شدت داشته باشد، روند پهن شدگی طیفی SPM با فشرده شدن زمانی، که بواسطه پاشندگی غیر نرمال ایجاد شده بود، به تعادل می رسد، که پالس نهایی تولید شده سالیتون نوری نامیده می شود. که خروجی تقویت شده ما در مطلب به صورت زیر است:

شکل ۲- شکل سمت راست موج تقویت شده بدون اختلاف فاز و اثرات غیر خطی، شکل سمت چپ موج تقویت شده همراه با اختلاف فاز به صورت نرمال شده [۵]

معادله موج در مواد غیرخطی

منشأی برای مطالعه امواج الکترومغناطیسی معادله موج است. با شروع از معادلات ماکسول در فضای همسانگرد بدون بار آزاد، می توان نشان داد که:

$$\nabla \times \nabla \times E + \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} E = -\frac{1}{\epsilon_0 c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} P^{NL} \quad \text{معادله ۱}$$

که P^{NL} بخش غیرخطی چگالی قطبش است و n ضریب شکست ناشی از ترم خطی در P است.
توجه داشته باشید که معمولاً می توان با استفاده از بردار یکانی

$$\nabla \times (\nabla \times V) = \nabla (\nabla \cdot V) = -\nabla^2 V \quad \text{معادله ۲}$$

و قانون گاووس

$$\nabla \cdot D = 0$$

برای بدست آوردن معادله موج آشناز

$$\nabla^2 E - \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} E = 0 \quad \text{معادله ۳}$$

در حالت کلی، برای محیط غیرخطی قانون گاووس به صورت زیر

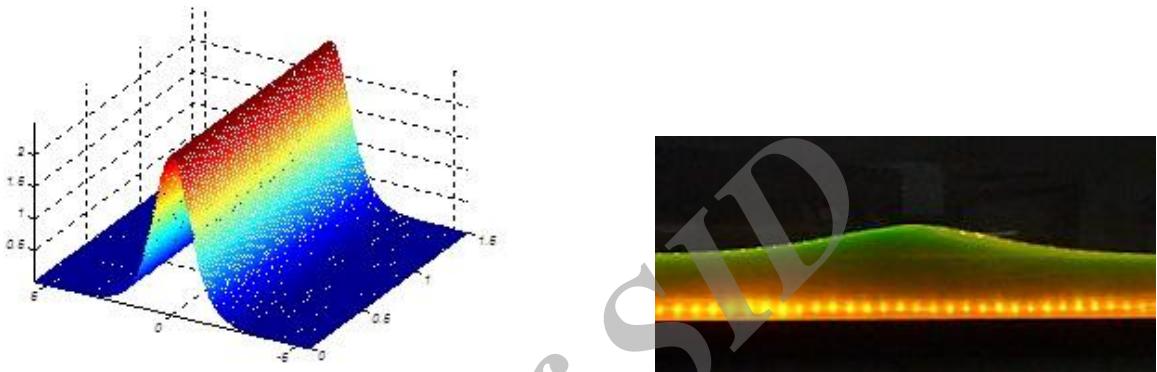
$$\nabla \cdot E = 0 \quad \text{معادله ۴}$$

حتی برای ماده همسانگرد درست نمی باشد. اگرچه در صورتی که این ترم عیناً صفر نیست، اغلب بسیار کوچک است و بنابراین معمولاً با صرف نظر کردن آن، معادله موج غیرخطی استاندارد به صورت زیر بیان می شود: [۴]

$$\nabla^2 E - \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} E = \frac{1}{\epsilon_0 c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} P^{NL} \quad .5$$

سالیتون

سالیتون در ریاضیات و فیزیک، یک موج منزوی خود-تقویت کننده (یک بسته موج یا پالس) است که وقتی با سرعت ثابت حرکت می‌کند شکلش را حفظ می‌کند. سالیتون‌ها در نتیجه‌ی خنثی‌سازی آثار غیرخطی و پاشندگی در محیط حاصل می‌شوند. «آثار پاشندگی» به رابطه پراش بین فرکانس و سرعت امواج برمی‌گردند. سالیتون‌ها به عنوان جوابه‌ای دسته‌ی گسترده‌ای از معادلات دیفرانسیل جزئی بطور ضعیف غیرخطی پاشنده ناشی می‌شوند که سیستمهای فیزیکی را توصیف می‌کنند. پدیده‌ی سالیتونی اولین بار توسط جان اسکات راسل (۱۸۰۸-۱۸۸۲م) توصیف شد. او یک موج سالیتوری را در کانال مشترک در اسکاتلندر مشاهده کرد و این پدیده را در یک مخزن موج بازسازی کرد و آن را موج انتقال نامید. به عبارتی دیگر سالیتون به دسته‌ی خاصی از جوابهای موضعی یک معادله غیرخطی موج گفته می‌شود که با شکل، ارتفاع، و سرعت ثابت به پیشروی و انتشار در محیط ادامه می‌دهند. البته توافق عام بر سر تعریف سالیتون وجود ندارد و در منابع مختلف سالیتون را به صورت‌های متفاوت تعریف می‌کنند. [۶] [۴]

شکل ۳ - شکل سمت راست موج سالیتوری در یک کانال موج آزمایشگاهی، شکل سمت چپ شبیه سازی سالیتون نوری در متلب [۶]

نتیجه گیری

مدولاسیون خودفازی کاربردهای وسیعی در زمینه پالس فوق کوتاه دارد که به صورت مختصر عبارتند از: پهن شدگی طیفی و ابرپیوستار، فشرده سازی زمانی پالس، فشرده سازی طیفی پالس. اثر غیرخطی ویژگی اصلی مفیدی برای تکنیک‌های پردازش نوری مختلف مثل احیا اپتیکی و یا تبدیل طول موج دارد.

منابع و مراجع

- [1] Y.-R. Shen, *The Principles of Nonlinear Optics*: wikipedia, 2002.
- [2] P. Weinberger, "John Kerr and his Effects Found in 1877 and 1878," *Philosophical Magazine Letters* vol. 88 (12), pp. 897–907, 2008.
- [3] Wikipedia. (2014). *Self-phase modulation*. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Self-phase_modulation
- [4] R. Boyd, *Nonlinear Optics*: Academic Press, 2008.
- [5] G. P. AGRAWAL, "Self-Phase Modulation and Spectral Broadening of Optical Pulses in Semiconductor Laser Amplifiers," *IEEE JOURNAL OF QUANTUM ELECTRONICS*, vol. 25, pp. 2297-2306, 1989.
- [6] Wikipedia. (2014). *Soliton*. Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/Soliton>